

HANDS ON I SKRAMLOTEKET

Side 2

KULTURIDENTITET MED SAKS OG KLISTER

Side 6

FRA TABER- TIL VINDERSKOLE

Side 8

KK
KØBENHAVNS
KOMMUNESKOLE

Nr. 1 • 10. januar 2007

ELEVERNE ER IKKE TIL AT DRIVE UD

TEKST OG FOTO: JOURNALIST MAJ CARBONI

Naturfag er kunst, kunst er naturfag. Dyret med de grønne øjne har liv.

– Se, råber Natasia begejstret, da hun får pærerne på sit lille kunstværk til at lyse.

– Jeg troede, at Skramloteket ville være kedeligt, fordi det har noget med natur/teknik at gøre, men det er det slet ikke. Nu har jeg fået mere svar på, hvorfor en pære lyser, siger hun.

Ved siden af hende sidder klassens lærer i natur/teknik, Karina Louise Petersen. For hende har besøget på Skramloteket bekræftet, at den bedste måde at undervise på er at veksle mellem teori og praksis.

– Eleverne er så optagede af deres små projekter, at de slet ikke har lagt mærke til, at de ikke har haft pause. De er virkelig optagede af det, de laver, og taler om det på vej hjem. Jeg er overrasket over, hvor meget de faktisk kan huske. Det går rent ind, siger hun.

Karina ser det som en stor fordel, at klassen har tre hele dage til at fordybe sig i teknikken.

– Her er der ikke noget, der distraherer dem, og vi skal ikke bruge tid på at rydde op, siger hun. Et af de store problemer med at lave praktiske forsøg på skolen er nemlig, at der går lang tid med at finde tingene frem og rydde det hele væk hver gang. Skolen har slet heller ikke det samme professionelle udstyr, som børnene får lov at bruge på Skramloteket.

STORE PLANER – FÅ PENGE

– Kan vi ikke komme herud i hvert fald hvert halve år, spørger Natasia sin lærer. Hun er ikke den eneste, der gerne vil besøge Skramloteket igen. Mange af de klasser, der har været på besøg, har ønsket at komme tilbage, men stedet er booket for skoleklasser halvandet år fremtiden.

Per Saxtorph og Ivan Helsing-

hof ville hjertens gerne tage imod mange flere elever, men indtil videre er der faktisk kun penge til en enkelt fuldtidsstilling, og det begrænser selvfølgelig åbningstiden. De håber på at kunne få penge til minimum tre ansatte. På den måde kunne der komme skoleelever om formiddagen og børn fra fritidshjem om eftermiddagen.

De vil også gerne have tid til at lave efteruddannelseskurser for natur/teknik-lærere og tage imod praktikanter fra seminarierne.

Per og Ivan har også talt om muligheden for at lave et mobilt Skramloteke, der kunne tage ud til skolerne. De har desuden planer om at indrette et laboratorium med gasblus og et metalværksted, hvor eleverne kan arbejde med glødende jern, kobber, emalje og tinstøbninger.

– Det ville have den samme fascinationseffekt som elektronikværkstedet, og så kunne vi inddrage materialelære og kemiundervisning, siger Per entusiastisk, mens han viser rundt på værkstedet. Indtil videre har Per og Ivan dog nok at se til.

MOTIVATION DRIVER VÆRKET

Udover undervisningen står de også for at indrette lokalerne, søge fonde, lave regnskab og gøre rent. Alt på Skramloteket er genbrug, som Per og Ivan har været heldige at få fingre i i deres fritid.

– Vi siger tit til hinanden, at når vi får tid, kan vi tage afspadsring resten af livet, siger Per.

Motivationen til det store arbejde finder de to lærere i elevernes entusiasme på værkstedet.

– Jeg havde det godt som lærer på Hyltebjerg Skole, men glæden ved at undervise her er ekstra stor, fordi eleverne er så engagerede, siger Per.

'Hands on' skaber lyst og motivation, mener Per Saxtorph Jørgensen.

Ivan Helsinghof kan teorien og alverdens naturfaglige røverhistorier.

6.v er heller ikke til at drive ud af værkstedet.

– Vi bliver nok nødt til at vente med at gøre det færdigt til i morgen, siger Per til Nico, der er ved at lodde en lampe fast til i'et i sit navn.

– Nej, nej, siger han og lodder videre. Tre piger står og piller ved et apparat, der hylér højt, når man bevæger hænderne ved det.

– Nu skal vi altså gå, siger læreren.

– Nej, det er rigtig sjovt det her, siger den ene. Per griner.

– Det er en Theremin – verdens første elektroniske musikinstrument, forklarer Ivan. Han fortæller om den russiske fysiker, der opfandt apparatet og senere brugte sin opfindelse til at konstruere en aflytningssender, som KGB skjulte i et trærelief, der blev foræret i indflytteri til den nybyggede amerikanske ambassade i Moskva. Aflytningen blev først opdaget efter fem år. Ivan er slet ikke til at stoppe, når det gælder røverhistorier om teknikkens anvendelse op gennem tiden.

En dreng når lige at spille et par toner fra 'Midt om Natten' på et hjemmelavet elektronisk keyboard. Der bliver lige trykket på den sidste dyttende dims inden lokalet er tomt. Per og Ivan trækker

vejret tungt.

– De er umættelige. Vi kan ikke engang nå på toilettet i løbet af sådan en dag.

– Det kan være en slåskamp at få alle apparaterne til at virke, så eleverne kan få dem med hjem. Nogle gange lodder vi nærmest på vej ned ad trapperne, men indtil videre er det lykkedes at få alt færdigt, siger Per.

SKRAMLOTEKET

Skramloteket er et natur-teknisk værksted for skoleklasser og fritidshjem i Københavns Kommune. Det ligger i Ungehuset i Norgesgade på Amager.

Skramloteket tilbyder gratis forløb af 2-4 dages varighed for 1.-9. klasse.

Alt efter alderstrin laver eleverne deres egne propelbåde, elektroniske kunstværker og radiomodtagere.

Ud over det praktiske arbejde er der også foredrag om fx telegrafens historie.

I skoleåret 2005/2006 havde Skramloteket besøg af mere end 800 elever og 33 skoleklasser. Mere på www.skramloteket.dk